

Esra Güzel Erdoğan

Bizans'ın Son Döneminde Manastırlar ve İnsan Sevgisi (Philantropia)

Bizans İmparatorluğu'nda Latin döneminin ardından (1204-1261) başa geçen ve Palaiologos ailesine mensup ikinci imparator olan II. Andronikos'un dönemi, Palaiologos döneminin politik, ekonomik ve sosyal problemlerinin yaşandığı bir zaman diliminde, imparatorluğa kültürel ve sanatsal anlamda bir canlılık kazandırmış; Latin döneminde terkedilen ve harap duruma gelen Konstantinopolis manastırlarının aristokrat sınıf, imparator ve ailesi tarafından ihya edildiği bir dönem olarak tarihte yerini almıştır.

II. Andronikos döneminde Konstantinopolis Őehir surları içinde faal oldukları kaynaklar ışığında tespit edilen manastırların sayısı otuz dokuzdur. Bu dönemde, manastırların tüm Bizans İmparatorluğu'nun yaşadığı ekonomik zorlukları paylaşmak durumunda kalışları nedeniyle, kaynaklarını kendi varlıklarını sürdürmeye yönelttikleri görülür. Bunun sonucunda manastırlar ilerine kapanmışlar ve philantropia ile ilgili geleneksel rollerinden uzaklaşmışlardır. Manastırların hayırseverlik faaliyetlerini sürdürmek yerine kendi bünyelerinde yaşayan kişilere ve manastırı yaptıran kişi ve onun soyundan gelenlere karşı görevlerini yaptıkları görülmektedir. Manastırların dış dünyayla ilgili olmaları dönemin yöneticileri tarafından da onaylanmamaktadır. Manastırlar geliştirdikleri biçimlerde toprak elde etmeyi sürdürmüşler ve philanthropik görevleri sadece banilere (ktetor) karşı devam ettirmşlerdir. Manastırlar, sadece ayinlerden sonra kapıya gelenlere duaları karşılığında ekmek ve bazen de Őarabın dağıtıldığı kurumlara dönüşmüş, fakir halkla ilgilenmek görevi imparator, aristokrat sınıf ve zenginlere verilmiştir.